

פרשת שופטים ו' אלול תשפ"ב

כניסת שבת	צאת שבת	
18:47	19:37	ירושלים
18:45	19:34	בני ברק
18:46	19:36	חיפה
18:46	19:35	באר שבע

התחזקות בתורה ומצוות משפיעה על כל יהודי

הרה"ג חגי שושן שליט"א, יועץ הלכתי לרב הראשי נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל, ראש בית ההוראה "שערי הלכה ומשפט", וראש תחום לימודי טוענים רבניים וטוענות רבניות במרכז י.ג.ר.

של רבני המדינה בטרדותיהם המרובות בצרכי הכלל, והחליט לפנות בעניין אל רבני המחוז. התיישב הרב במרץ, וכתב בשנית מכתבים נרגשים, בהם פרט את תוכניותיו לביצור וחזוק ענייני הדת. סבור היה כי הפעם תהיה היענות גבוהה יותר. אך כגודל ציפיותיו גם גודל אכזבתו. גם למכתביו אלו לא היתה כמעט כל תגובה. החליט אותו רב להצטמצם ולנסות לפעול בקרב רבני עירו בלבד, אך גם דבר זה לא הועיל. משראה שלא עלתה בידו, רפו ידיו לגמרי והוא התייאש מכל העניין.

לאחר שהתיאש, אמר הרב לעצמו: 'אם לא עלתה בידי לתקן את כל העולם, מדוע שלא אדאג לתקן לכל הפחות את עצמי?' מיני אז, חל חיזוק גדול אצל הרב עצמו, בדיוק באותם דברים בהם חשב לפעול ולחזק בקרב כלל הציבור. אט אט החלו להבחין בני ביתו בחיזוק הגדול שאפף אותו, וזה הקרין והשפיע גם עליהם. מתפללי בית הכנסת בו נהג להתפלל שמו לבם לשינוי החיובי שחל ברב ובבני ביתו, והדבר גרר רוח חיזוק אצל כלל המתפללים. יושבי אותה עיר, שהתברכו בבתי כנסת רבים, החליטו אף הם להתחזק בעקבות מתפללי בית הכנסת שהתחזקו, ומשם נדדה רוח החיזוק לכלל יושבי המדינה.

המסר ברור: הדרך הטובה ביותר לגרום לחיזוק אצל הכלל, הוא על ידי שנתחזק אנו בעצמנו. אם אצלנו פנימה המצב הרוחני דרוש תיקון, הדבר משפיע אף על הכלל, ולכן התורה מציינת שהתועבה נעשתה "בישראל" כי כל פגם של כל יהודי ח"ו משפיע על כלל ישראל. (הפותח)

נאמר בפרשתנו (פ"ז פס' ב-ד) כִּי יִמָּצָא בְּקִרְבְּךָ אִישׁ אוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת הָרַע בְּעֵינֵי ה', וְיִלְךָ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים, וְהִגִּד לְךָ וְשָׁמַעְתָּ וְדָרַשְׁתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אָמַת נָכוֹן הַדָּבָר נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת "בְּיִשְׂרָאֵל", וּסְקַלְתָּ בְּאֲבָנִים וכו'.

פרשה זו עוסקת באדם העובד עבודה זרה, שדינו להיסקל. לכאורה עלינו להבין: לשם מה מוסיפה התורה ואומרת שהתועבה הזאת נעשתה "בישראל", וכי לא היה די לומר 'וְהִנֵּה אָמַת נָכוֹן הַדָּבָר נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת? הלא מדובר בחטא שחוטא היחיד, ואם כן מדוע הוא נחשב כתועבה הנעשית בישראל?

על שאלה זו, משיב הגאון רבי חיים לייב סטאוויסקער בדרך משל, למה הדבר דומה: היה פעם רב שרצה לתקן את כל העולם. היו לו כמה רעיונות גדולים כיצד לגרום לחיזוקים בעניינים שונים, אולם הוא היה זקוק לשיתוף פעולה מהציבור. לשם כך, פנה במכתב מנומק לרבנים גדולים מכל רחבי המדינה, וביקשם כי יאותו להשתתף עמו בפעולותיו הברוכות למען חיזוק הציבור.

הוא ציפה להיענות רחבה מהרבנים, הן כל פעולותיו לשם שמים. מה רבה הייתה אכזבתו, כאשר כמעט ולא קיבל שום התייחסות למכתבו, ומלבד שני רבנים שכתבו לו מכתבי תשובה מחזקים, לא הגיעו אליו תגובות נוספות. גם שני הרבנים לא הציעו את עזרתם, אלא כתבו לו, שמאחר וטרודים הם בענייני רבנותם, מחזקים הם את ידיו על פעילותו הענפה למען הכלל, ומקווים הם שיצליח לפעול ולהפעיל.

אבל הרב לא הרים את ידיו. הוא תלה את חוסר ההתגייסות

בית הוראה ארצי לשאלות בהלכה וייעוץ בענייני משפחה

מענה אישי, מקצועי וללא עלות

www.shoam.org.il *2873

שערי
הלכה
ומשפט

בס"ד